

לקבלת עדכונים ליחצו כאן כדי להצטרף
לפייסבוק של פורטפוליו

Magazine—

אולגה קוזינגקו

דבק, אבק ושרידי משתה

מאת: חגית פלג רותם

יום רביעי, 6 יולי 2016

תגובות 0

**11 בוגרי המחלקה לאמנות בסמינר הקיבוצים פונים לחומרים לא
קונבנציונליים ומדברים בעיקר על עולמם האישי, בתערוכה
המוצגת באברהם הוסטל בתל אביב**

"מהיום שבו עזבתי את בית ילדותי נשאר חדרי ללא שינוי ורק האבק שהצטבר בו מלמד על הזמן שעבר. גושים אפורים, ציפויים מתפוררים שמבטאים את מקומו של הזיכרון ביחסים שבין גדילה וצמיחה. מתי הפסקתי לגדול והתחלתי לצמוח?" – כך כותב **רונן עמור** בטקסט המלווה את עבודת המיצב שלו במסגרת תערוכת הבוגרים של המחלקה לאמנות בסמינר הקיבוצים. עמור הוא אחד מ-11 בוגרים, שתערוכתם מתארכת בחלל הלא שגרתי של אברהם הוסטל בתל אביב. בבניין שהיה במשך 30 שנה ויותר מרכזת בזק, ועבר לאחרונה הסבה לאכסניית מטיילים טרנדית ושוקקת חיים, התערוכה מוצאת את מקומה בטבעיות יחסית.

תגיות:

אביגיל קובארי,
אברהם הוסטל,
אולגה קוזיננקו,
אושרת דרזי כרמלי,
דנה הורנשטיין,
דניאלה קאפה,
יאיר ברק,
לילך בן ארי,
נועה הרפז ביטון,
סמינר הקיבוצים,
עמית שפירא,
רונן עמור,
שלומית ואטר

דניאלה קאפה

"יחסית", מכיוון שעבודתו של עמור, ועבודתה של **שיר כץ**, המוצגות בקומת המרתף, מצדיקות את מיקומן באופן קוהרנטי ומתענגות היטב בחלל. כך גם עבודת וידאו של **דניאלה קאפה**, המוצגת בחדר המדרגות המוביל למרתף, מאחורי סורגים ירקרקים – שריד מימי בזק שנותר כדקורציה למבנה. קאפה, שעלתה מארגנטינה לפני עשר שנים, מתייחסת בעבודה לקשיי השפה והוויתור שכרוך במעבר מארץ לארץ – היא מאבדת את הווירטואוזיות הלשונית של שפת אמה בעודה נכנעת לשפה העברית הנרכשת. את אלה היא מדגימה באמצעות סרט וידאו דו-ערוצי, שבצידו האחד היא מציגה צילומי קלוז-אפ של עצמה ובשני היא קוראת בקול, ובעברית, מכתביו של חוסה לואיס בורחס. מיקום העבודה, בתווך שבין הקומות כך שהיא פונה לעוברים ושבים וכמו זועקת אליהם את רצונה להשתייך, הוא הברקה בפני עצמה.

רונן עמור

במרתף כאמור, ממתין האבק שטיטאנו מתחת לשטיח. את המטאפורה הזו מדגיש עמור, שאסף את האבק מבית אמו במשך תקופה ארוכה, ובנה סביבה סמי-ביתית, בה משולבים פסלי רדי-מייד קטנים, כמו מתקן לסבון, עמוד ארובה שממנו בוקע אור קלוש, קרש גיהוץ שהפך למעין גדר הפרדה. תמונות על הקיר המשלימות את ההתחזות לחלל ביתי, מתחרות על תשומת הלב עם סרט וידאו-סטילס, שמשמש כמעין מקרא לאותם מחוזות ילדות שבהם הסתובב עמור.

שיר כץ

עבודתה של כץ בחדר הסמוך מציגה אנטייתזה לקדרות המאובקת. היא מותחת יריעות שקופות, כמעט אווריריות, שיצקה מדבק שהתקשה – במהלך שאף הוא קושר ילדות ובגרות יחד. כץ מתארת את הפרקטיקה הילדותית של קילוף עקבות דבק פלסטי שהתקשה מעל טביעות אצבעות, שרישומן נותר מוטבע בחומר השקוף. אך החדר המואר שלה נראה "אופטימי" רק למראית עין. ממחוזות הזיכרון היא יוצאת לעבודה שנראית מלאת בטחון עצמי: היא יוצרת לעצמה מצע של יריעות רחבות ידיים, בעלות שוליים אמורפיים, אליהן היא מזריק דיו שחורה שמתפשטת וצובעת את השקוף באטום. היריעות התלויות מקונסטרוקציה של חוטים נראות כמו כנפות מעיל או כנפי איקרוס, שהתקרבו לשמש עד שכנפיו נחרכו. סיפורה האישי, על אביה שנפגע בעת שירותו כחבלן בתקופות פיגועים, מעלה על הדעת את הצירוף "מלאכי חבלה".

אושרת דרזי כרמלי

המשך התערוכה מוצג במרחק מה משם, בקומה השנייה של הבניין, שטרם הוכשרה למגורים. כבר בכניסה לקומה תוקפת את העין והאף עבודתה של **אושרת דרזי כרמלי**, שבנתה שולחן עמוס בשאריות (אמיתיות) ממה שנראה כמשתה תאוותני. קליפות ביצים ותכולתן שנשפכה, עצמות שהבשר ננגס מעליהן, שרידי אוכל שנותרו מאחור, עטופים בציפוי אפוקסי מבהיק, שאינו מצליח לכסות על ריח הרקבון במלואו. מחווה לתמונת וניטס קלאסית שקמה לתחייה בתלת ממד – אם אפשר לקרוא כך למיצב המדיף ריח נבלה קל אך מעיק. בעבודת וידאו המוקרנת בסמוך היא עוטפת את עורה בקרפצ'ו, כחיה המתאחדת עם מזונה.

עמית שפירא

אולגה קוזיננקו מציגה גוף עבודות ציור מצויינות. בשמן על בד, בעבודה "קלאסית" היא מציגה פריימים מפתיעים, מקוטעים, של מבטים מאוד לא שגרתיים על הסביבה הקרובה ועל הוריה. באמצעות הבחירה בציור היא כמו מתמסרת למורשת התרבות הסובייטית שממנה צמחה, אך בה בעת מתכחשת לה במבט המתריס, הישראלי. **עמית שפירא** בנה חדר למפגש עם דמותו הווירטואלית, המפוסלת במתכת ויושבת מול הצופה כנוכח-נעדר, במיצב עשוי היטב ומתובל בהומור. **אביגיל קובארי** שלחה שירים שכתבה והלחינה ליוצרים שונים, וביקשה מהם לשלוח בחזרה את פרשנותם – בחפצים וביצירות. לחומרים שקיבלה חיברה עוד רובד של עבודות משלה והתוצאה היא חדר עשוי שכבות של פעולה ותגובה אמנותית, שהיא מכנה "שרשרת השראה".

עוד מציגים: **דנה הורנשטיין**, **לילך בן ארי**, **נועה הרפז ביטון** ו**שלומית ואטר**. אצר את תערוכת הבוגרים **יאיר ברק**.